

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6To/76/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2318011290
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 07. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Batisová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2019:2318011290.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Batisovej a sudcov JUDr. Jozefa Piknu a JUDr. Ladislava Révesa, v trestnej veci obžalovanej A. V. pre zločin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. b), ods. 3 písm. a) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 139 ods. 1 písm. e) Trestného zákona, o odvolaní obžalovanej proti rozsudku Okresného súdu Galanta zo dňa 15.05.2019 sp. zn. 2T/84/2018, na verejnom zasadnutí konanom dňa 16.7.2019 v Trnave, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku zrušuje sa napadnutý rozsudok v celom rozsahu. Na základe § 322 ods. 3 Trestného poriadku obžalovaná A. V., rod. V., nar. XX.XX.XXXX v V., bytom L., toho času vo výkone väzby v ÚVV Leopoldov od 30.03.2018,

je vinná, že

1. dňa 05.03.2018 v čase o 16:00 hod. v obci L. na adrese č. XXX preskočila 190 cm vysokú kovovú bránu, ktorá oddeľuje pozemok od ulice, vošla do dvora a následne do rodinného domu, ktoré obývajú G. J., nar. XX.XX.XXXX a jeho manželka Z. J., kde skonzumovala víno, a po výzve Z. J. na opustenie domu a dvora, toto odmietla urobiť a na mieste zotrvala až do príchodu príslušníkov Obcej polície obce Diakovce, ktorých privolal poškodený G. J. a ktorí A. V. z dvora poškodených vyviedli,

2. dňa 30.03.2018 v čase približne o 20:30 hod. pod vplyvom alkoholu v obci L. sa neoprávnene dostala na pozemok rodinného domu súp. č. 587, a to tým spôsobom, že najprv vyliezla na betónový základ oplotenia, ktorý je vo výške 80 cm nad úrovňou chodníka, načo následne stúpila na skrinku sivej farby, v ktorej sa nachádza elektromer, pričom potom preliezla cez kovovú časť tohto oplotenia zelenej farby, ktorá sa nachádza v celkovej výške 182 cm nad úrovňou chodníka, potom, keď už sa nachádzala na pozemku, tak bez povolenia prešla do kuchyne rodinného domu, kde bola následne poškodenými za asistencie polície prichytená, čím narušila domovú slobodu užívateľov tohto domu, G. J., nar. XX.XX.XXXX, a Z. J.,

t e d a

neoprávnene vnikla do obydľia iného a tam neoprávnene zotrvala, čin spáchala prekonaním prekážky, ktorej účelom je zabrániť vniknutiu

t ý m s p á c h a l a

v bode 1

prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona.

v bode 2

prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona.

Za to sa odsudzuje:

Podľa § 194 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 37 písm. h), písm. m), § 38 ods. 2, ods. 4, § 41 ods. 1 Trestného zákona na úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 30 (tridsať) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona pre výkon uloženého trestu sa zaraduje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom zo dňa 15.05.2019 Okresný súd Galanta pod sp. zn. 2T/84/2018 uznal obžalovanú A. V. vinnou zo zločinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. b), ods. 3 písm. a) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 139 ods. 1 písm. e) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

1. dňa 05.03.2018 v čase o 16:00 hod. v obci L. na adrese č. XXX preskočila 190 cm vysokú kovovú bránu, ktorá oddeľuje pozemok od ulice, vošla do dvora a následne do rodinného domu, ktoré obývajú G. J., nar. XX.XX.XXXX a jeho manželka Z. J., kde skonzumovala víno, a po výzve Z. J. na opustenie domu a dvora, toto odmietla urobiť a na mieste zotrvala až do príchodu príslušníkov Obcej polície obce Diakovce, ktorých privolal poškodený G. J. a ktorí A. V. z dvora poškodených vyviedli,

2. dňa 30.03.2018 v čase približne o 20:30 hod. pod vplyvom alkoholu v obci L. sa neoprávnené dostala na pozemok rodinného domu súp. č. 587, a to tým spôsobom, že najprv vyliezla na betónový základ oplotenia, ktorý je vo výške 80 cm nad úrovňou chodníka, načo následne stúpila na skrinku sivej farby, v ktorej sa nachádza elektromer, pričom potom preliezla cez kovovú časť tohto oplotenia zelenej farby, ktorá sa nachádza v celkovej výške 182 cm nad úrovňou chodníka, potom, keď už sa nachádzala na pozemku, tak bez povolenia prešla do kuchyne rodinného domu, kde bola následne poškodenými za asistencie polície prichytená, čím narušila domovú slobodu užívateľov tohto domu, G. J., nar. XX.XX.XXXX, a Z. J.,.

Za to okresný súd obžalovanej uložil podľa § 194 ods. 3 Trestného zákona s použitím § 37 písm. h, písm. m), § 38 ods. 4, § 41 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 4(štyroch) rokov a 8(osem) mesiacov, na výkon ktorého ju zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku podala v zákonnej lehote odvolanie obžalovaná, ktoré odôvodnila jednak sama podaním doručeným prvostupňovému súdu dňa 5.6.2019, ako i prostredníctvom svojho obhajcu JUDr. Martina Kuboviča.

Vo svojom odôvodnení obžalovaná uviedla, že žiada o oslobodenie, nakoľko má dve maloleté deti, ktoré sú v detskom domove. Je pravdou, že mali s manželom nezhody, ktoré už nevedela zvládať a preto aj pila. Na predmetný pozemok išla, lebo tam žila. Vo väzení sa jej otvorili oči a už s poškodeným žiť nechce. Prosí o zníženie trestu. Ľutuje, že tam išla.

V odôvodnení odvolania podaného prostredníctvom obhajcu obžalovanej obhajoba uviedla, prvostupňový súd nesprávne vyhodnotil vykonané dôkazy, či už jednotlivito alebo v ich súhrne. V prípade ak by mal súd pochybnosti, poukazuje na zásadu in dubio pro reo a preto navrhla, aby odvolací súd po preskúmaní veci zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a obžalovanú spod obžaloby oslobodil.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 (podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné) alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 (súd rozhodol v nezákonnom zložení, obžalovaný nemal obhajcu, hoci išlo o prípad povinnej obhajoby, alebo hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky), preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Krajský súd v Trnave, ako súd odvolací, postupom uvedeným vo vyššie citovanom ustanovení Trestného poriadku zistil, že odvolanie proti rozsudku okresného súdu podala procesná strana na to oprávnená, pričom tak urobila v lehote ustanovenej v zákone.

Krajský súd vo veci vykonal verejné zasadnutie, na ktoré sa dostavil zástupca krajskej prokuratúry, obžalovaná a obhajca obžalovanej, pričom obhajoba zotrvala na podanom odvolaní a prokuratúra navrhla odvolanie obžalovanej ako nedôvodné zamietnuť. Odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie obžalovanej je čiastočne dôvodné.

Pri plnení prieskumnej povinnosti krajský súd zistil, že okresný súd, po obdržaní obžaloby, vykonal všetky dôkazy potrebné pre objektívne a zákonné rozhodnutie, tieto dôkazy vyhodnotil individuálne a v

ich súhrne podľa pravidiel uvedených v § 2 odsek 12 Trestného poriadku a následne sa dopracoval k správneému ustáleniu skutkového stavu.

Následne v odôvodnení napadnutého rozsudku okresný súd v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Trestného poriadku správne uviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia opiera a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä ak si navzájom odporujú. Z odôvodnenia je zrejmé, ako sa súd vyrovnal s obhajobou a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu.

K námietkam obhajoby, že obžalovaná skutok nespáchala, odvolací súd uvádza, že z vykonaného dokazovania je aj podľa odvolacieho súdu bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že obžalovaná neoprávnene vnikla do obydľia poškodených a tam neoprávnene zotrvala a čin spáchala prekonaním prekážky, ktorej účelom je zabrániť vniknutiu.

Krajský súd sa však nestotožnil s prvostupňovým súdom vo vzťahu k právnej kvalifikácii skutku ako zločinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. b), ods. 3 písm. a) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 139 ods. 1 písm. e) Trestného zákona, nakoľko má za to, že v danom prípade nie je správne (prvostupňovým súdom) aplikovanie kvalifikačného znaku - spáchanie skutku voči chránenej osobe - osobe vyššieho veku.

Podľa § 139 ods. 1 písm. e) Trestného zákona chránenou osobou sa rozumie osoba vyššieho veku. Podľa § 139 ods. 2 Trestného zákona sa ustanovenie odseku 1 nepoužije, ak trestný čin nebol spáchaný v súvislosti s postavením, stavom alebo vekom chránenej osoby.

V zmysle citovaného zákonného ustanovenia možno spáchanie činu voči (na) osobe vyššieho veku považovať za okolnosť, ktorá podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby, len ak čin bol spáchaný v súvislosti s vekom tejto osoby, teda je nevyhnutné aby páchatel vedel, že poškodený je osobou vyššieho veku a aby túto okolnosť subjektívne spájal s menším odporom alebo slabšou odvetou poškodeného, umocnením účinku trestného činu voči poškodenému, alebo inou okolnosťou, ktorá zakladá alebo podporuje rozhodnutie páchatela spáchať trestný čin.

V prejednávacom prípade však z vykonaného dokazovania vyplýva, že obžalovaná svoj čin nespáchala s úmyslom využiť, že poškodený G. J. je osobou vo vyššom veku, ale preto, že išlo o jej ex partnera, s ktorým chcela naďalej žiť (bez ohľadu na jeho vek). Navyše pri prvom skutku poškodený G. J. ani nebol doma, pričom bola doma iba jeho manželka Z. J., ktorá nie je osobou vyššieho veku v zmysle Trestného zákona.

Z uvedeného dôvodu krajský súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 321 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku zrušil v celom rozsahu a na základe § 322 ods. 3 Trestného poriadku sám vo veci rozhodol.

Vo vzťahu k výroku o vine odvolací súd (bez zmeny v skutkovej vete) prekvalifikoval oba spáchané skutky zo zločinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. b), ods. 3 písm. a) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 139 ods. 1 písm. e) Trestného zákona na prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona.

Vzhľadom na zmenu právnej kvalifikácie následne odvolací súd sám rozhodol aj výrokom o treste tak, že s prihliadnutím na dve priťažujúce okolnosti podľa § 37 písm. h), písm. m) Trestného zákona (ako ich správne zistil prvostupňový súd), ukladal v zmysle § 38 ods. 2, ods. 4, § 41 ods. 1 zvýšený úhrnný trest odňatia slobody (čo rovnako správne ukladal už prvostupňový súd), avšak zo základnej trestnej sadzby podľa § 194 ods. 2 Trestného zákona (teda nie ako prvostupňový súd podľa § 194 ods. 3 Trestného zákona) - 1 (jeden) rok až 5 (päť) rokov, čím sa po zvýšení spodnej hranice trestnej sadzby o jednu tretinu (podľa § 38 ods. 4 Trestného zákona) mení rozsah trestnej sadzby na 28 (dvadsaťosem) mesiacov až 5 (päť) rokov a odvolací súd má za to, že úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 30 (tridsať) mesiacov je vzhľadom na osobu obžalovanej ako i okolnosti prípadu primeraný a spravodlivý a spĺňa i predpoklady individuálnej a generálnej prevencie.

Na výkon uloženého trestu odvolací súd zaradil obžalovanú totožne ako súd prvého stupňa podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, nakoľko obžalovaná doposiaľ vo výkone trestu odňatia slobody nebola.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.